

ne for at indhente forsinkelsen her er ringe. Som udgangspunkt kan der bevilges fritagelse, hvis forsinkelsen skyldes leverandørens konkurs. Der lægges dog vægt på, om den skattepligtige har kunnet forudse konkursen, tidspunktet for konkursen, og om den skattepligtige har haft mulighed for at lade arbejdet udføre af andre. Der vil ligeledes som udgangspunkt blive meddelt fritagelse, hvis forsinkelsen skyldes, at skattemyndighederne har tilsidesat de foretagne forskudsafskrivninger, og projektet er stillet i bero med henblik på en stillingtagen til, om der kan forskudsafskrives. Der vil endvidere som udgangspunkt blive meddelt fritagelse, hvis forsinkelsen i væsentlig grad skyldes myndighedernes forhold, eksempelvis, at der rejses indsigelser mod en lokalplan. Dette gælder især, hvis offentlige myndigheder har givet den skattepligtige anledning til at tro, at der ikke ville være hindringer for at gennemføre projektet.

Med den foreslåede delvise objektivering af bestemmelsen er der ikke tilsigtet afgørende ændringer af den hidtil gældende praksis.

Det er hensigten, at kompetencen til at give forlængelse af fristen for forhøjelse af den skattepligtige indkomst via en ændring af sagsudlægningsbekendtgørelsen skal udlægges til den skatteansættende myndighed, det vil sige enten den kommunale skattemyndighed, hvis afgørelse kan påklages til den lokale told- og skatteregion, men ikke til anden administrativ myndighed, eller den lokale told- og skatteregion, hvis afgørelse kan påklages til Told- og Skattestyrelsen.

Til § 37

Efter bestemmelsen kan skatteministeren fastsætte nærmere regler for specificeret opgørelse over de aktiver, der omfattes af forskudsafskrivningen samt øvrige regnskaber og attestationer m.v. Bestemmelsen erstatter den gældende lovs § 29 L, stk. 2 - 4, § 29 M og § 29 N, der indeholder regler om regnskaber, opgørelser m.v. Det er imidlertid fundet hensigtsmæssigt, at disse meget detaljerede regnskabskrav m.v. ikke skrives direkte i lovteksten, men at de i stedet fastsættes i bekendtgørelses- og cirkulæreform.

Kapitel 5

Andre afskrivninger

I kapitel 5 om andre afskrivninger er samlet en række bestemmelser, der hidtil har haft hjemmel i praksis eller regler uden for afskrivningsloven. Bestemmelsen i § 38 vedrører således afskrivning af den værdiforringelse, der sker på en ejendom som følge af ud-

nyttelse af ler- og grusforekomster m.v. (substansforbrug), en afskrivning, der efter de gældende regler foretages med hjemmel i statsskattelovens § 6, litra a. Bestemmelsen i § 39 vedrører afskrivning på udgifter til ombygning, forbedring eller indretning af lejede lokaler, der efter gældende ret har hjemmel i statsskattelovens § 6, litra a. Bestemmelsen i § 40 vedrører afskrivning på goodwill og andre immaterielle aktiver og svarer til ligningslovens § 16 E og § 16 F. § 41 vedrører straksafskrivning på udgifter til erhvervelse af knowhow eller patentrettigheder, der efter ligningsloven har hjemmel i § 8 L. Ved den foreslåede bestemmelse i § 42 foreslås der adgang til at afskrive på udgifter til ombygning, forbedring eller indretning af værelser i landbrugsejendomme, der anvendes til landboturisme. Ved den foreslåede bestemmelse i § 44 er ligningslovens § 27 B vedrørende straksafskrivning på formuegoder, der er anskaffet ved hjælp af visse nærmere opregnede tilskud, flyttet til afskrivningsloven.

Til § 38

Efter gældende praksis kan ejeren af en ejendom med forekomster af grus, ler, kalk, moler, tørv, brunkul m.v. løbende fradrage den del af anskaffelsessummen, der kan henføres til forekomsten, og som svarer til forbruget. Ejeren har endvidere fradrag for tab som følge af den vedvarende forringelse af den faste ejendoms landbrugsmæssige værdi efter endt udgravning.

Med den foreslåede bestemmelse lovfæstes visse af principperne for afskrivning på sådanne forekomster. Selv om forekomster af moler, tørv og brunkul og lignende forekomster ikke nævnes direkte i den foreslåede bestemmelse, udelukker dette ikke afskrivning på sådanne forekomster, idet opremsningen ikke er udtømmende. Der kan efter bestemmelsen ske afskrivning af den værdiforringelse, der sker ved selve forbruget eller udnyttelsen af forekomsterne. Afskrivningen skal ske i takt med, at ejendommens værdi forringes. Afskrivningen er som følge heraf variabel og ubunden, forstået på den måde, at så længe der ikke sker udnyttelse, kan der ikke afskrives.

Ved § 2, nr. 8, i det samtidigt hermed fremsatte forslag til lov om ændring af forskellige skattelove (Konsekvensændringer m.v. som følge af afskrivningsloven) foreslås samtidig en bestemmelse, der indebærer en regulering af anskaffelsessummen efter ejendomsavancebeskatningsloven, når der er foretaget løbende afskrivning af værdiforringelsen. Herved sikres det, at der ikke opstår dobbeltfradrag som følge af afskrivningen.